

O hledání budoucnosti

Až vyjdou tyto naše červenokřížské noviny, bude již po jednání našeho nejvyššího orgánu – Shromáždění delegátů ČČK, kterému předcházelo jednání české komory a moravskoslezské komory ČČK. Tam byly projednány rozhodující řídicí dokumenty, výsledky činnosti a hospodaření za uplynulý rok a plán činnosti a rozpočet na rok současný. Můžeme konstatovat a schválením těchto materiálů jsme konstatovali, že byl úspěšný. Vzhledem k tomu a také proto, že realizaci činností, zpracování materiálů je věnována velká pozornost a značný objem odborné práce, není potřeba ztrácet čas dlouhým projednáváním. Co tedy s tím zbývajícím?

Vrcholné orgány na všech úrovních by se měly věnovat odpovědně především práci pro budoucnost. Prezentovat dobré i špatné zkušenosti, pro poučení ostatním. Přednášet dobré a realizovatelné návrhy, pro doplnění, obnovení či nové zpracování strategie budoucnost. Ta by měla zajistit zlepšující se kvalitu a obnovu stávajících programů a především programy nové, které budou odpovídající odezvou na nové požadavky. Měla by směřovat ke zlepšení činnosti ČČK, jeho výsledků i postavení.

Lze říci, že strategie rovná se budoucnost a budoucnost rovná se naděje. Naděje, že to příští bude lepší, jednodušší. Odborná literatura pod pojmem strategie rozumí vytvoření uspořádané

soustavy dlouhodobých nebo závažných cílů společnosti a dále pak stanovení účelných, efektivních postupů jejich dosažení.

Český červený kříž vstoupil před patnácti lety po ustavujícím sjezdu v červnu 1993 do zcela nové etapy vývoje. Na nové politické, ekonomické a společenské podmínky reagoval změnou organizační struktury, změnou vnitřních ekonomických vztahů a celkovou demokratizací spolkového života společnosti. To bylo dáno především přijetím nových stanov a vytvořením nových ekonomických vazeb. Současně se na úrovni ústředních orgánů ČČK a některých OS ČČK projevila snaha o rozvoj stávajících a hledání nových programů. Vše vycházelo z tehdy přijaté ministrie strategie.

Snaha o nalezení určité koncepce vedla již v uplynulých patnácti letech ke zpracování různých koncepčních materiálů. Jsou to například „Poslání, postavení a základní činnost místních skupin ČČK“ – přijato v r.1996, „Hlavní směry činnosti ČČK“ – přijato v r.2001, „Analýza současného vývoje a nezbytné kroky pro zachování a rozvoj ČČK“ – přijato v r.2000. Podpůrným materiálem byl „Výzkum veřejného mínění o humanitárních a charitativních organizacích a postavení ČČK mezi nimi.“ z roku 2003.

Uvedené práce a řada dalších byly, každá na určité úrovni, příspěvkem k rozvoji a zlepšení činnosti, ale skončily převážně bez širšího využití.

V dalším období jsme se snažili orientovat na poznávání projektů EU, které by bylo možné využít k naší práci. Podmínky, složitost, administrativní náročnost tuto práci ztěžují. Musíme se je naučit využívat i když se někdy zdá, že zdravý rozum, účelnost a logika oblast těchto projektů zcela míjí.

Je nezbytné pro budoucnost ČČK prezentovat dobré nápady, zkušenosti. Právě na jednání vrcholných orgánů ČČK je ten prostor, kde by měly zaznít. Zde je to místo pro všechny z vás, kteří jsou schopni přinést rozumný návrh a podílet se na jeho zpracování a realizaci.

Ke zlepšení vnitřních podmínek k naší práci by mělo přispět zpracování Strategie rozvoje ČČK, které vychází z dosažených výsledků a zkušeností z minulých let. Je čas se nad tím vážně zamyslet. Pokud chceme tento úkol chápat se vši vážností a dosáhnout reálných výsledků, musíme si přiznat, že se jedná o úkol dlouhodobý, k jehož naplnění musí přispět každý člen, funkcionář a pracovník ČČK. Konkrétní myšlenkou, konkrétní prací. Jde o to, aby budoucnost byla přece jenom lepší než současnost.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

Principy humanitárního práva II. – princip rozlišování

V minulém čísle Novin Červeného kříže jsme uvedl výčet sedmi základních principů mezinárodního humanitárního práva (MHP). Nyní si blíže všimneme prvního z nich:

Bojová činnost smí být vedena pouze proti vojenským cílům (osobám a objektům).

Tento princip, zvaný též zásada rozlišování, je dnes nesporně považován za zcela zásadní pravidlo MHP platné ve všech druzích ozbrojených konfliktů. Historicky prvotně se objevuje již v Petrohradské deklaraci o zákazu užívání výbušných nábojů ve válce (1868), byť jen jako jediná věta (v její preambuli): „Jediným zákonným cílem, jež si státy mají určovat za války, je oslabení vojenských sil nepřítel.“ Blíže však byla tato zásada formálně rozpracována až po druhé světové válce, kdy již jako obvyčejovou zásadu zavazující celé mezinárodní společenství

ji vyhlásila XX. Mezinárodní konference Červeného kříže v r. 1965 a následně jednomyslně znovupotvrdilo Valné shromáždění OSN v r. 1968.

Dnes ji ve smluvním právu nalezneme především v I. a II. Dodatkového protokolu z r. 1977 k Ženevským úmlouvám.

Tento princip striktně zakazuje vytvářet z jednotlivých civilních osob nebo jejich skupin cíle bojové činnosti, chrání je před násilnými činy, zastrahováním, terorizováním i všemi nebezpečnými vznikajícími bojovými operacemi.

Za civilní osobu se přitom považuje každý, kdo není příslušník ozbrojených sil. Přirozeně se však tato ochrana nevztahuje na ty civilisty, které se přímo do bojů zapojují. Jakmile se však bojů již neúčastní, jsou opět MHP chráněni. Přířímým zapojením se však myslí pouze aktivní

užívání zbraní či obsluha zbraňových systémů a nikoli slovní, ideová nebo i materiální podpora bojového úsilí některé strany konfliktu.

Pokud jde o objekty, mohou být cílem bojové činnosti jen objekty vojenské a nikoli civilní.

Civilními objekty jsou všechny, které nejsou vojenskými, tedy nemají zjevný, konkrétní a bezprostřední význam pro vedení konkrétní bojové operace – míněn je zde význam **bezprostředně vojenský** – např. televizní vysílač vojenským cílem není, dokud nešíří vojenské informace, a to i kdyby byl využíván k propagandě, dále ani silnice není automaticky vojenským cílem dokud její vojenský význam je jen potenciální – teprve je-li aktuálně využívána k transportu armády sta-

ne se na tu dobu vojenským cílem. V případě pochybnosti se objekt musí pokládat za civilní.

Přísně je **zakázáno ničit či znehodnocovat objekty nutné pro přežití civilistů** – potraviny, zemědělské oblasti, dobytek, vodovody a podobnou infrastrukturu, a to i tehdy, mají-li z ní užitek také ozbrojené síly. Cílem útoku také nesmí být **životní prostředí** jako takové.

I tradičně civilní objekt (škola, činžovní dům, kostel apod.) se však stává objektem vojen-

ským, pokud jej protistrana využije k vojenským účelům – vede z něj palbu, ubytuje v něm své vojáky, změní jej ve skladiště zbraní apod.

Jaký bude osud civilistů, kteří se v takovém objektu či v jeho blízkosti nachází? To je jedna z otázek, na niž odpovíme příště.

RNDr. Marek Jukl, Ph. D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Slovo redakce...

S přicházejícím létem se mezi námi nenajde asi nikdo, kdo by se netěšil na dny povětšinou spojené s obdobím dovolených a odpočinku. Receptů na trávení relaxačních dnů je mnoho, možnosti snad ještě víc. Němko cestuje, jiný sportuje, další polehává u vody či si větrá mozek u televize. Nad každou touto představou se vznášejí přísliby pohodových dnů. Tento čas lze dozajista využít k obohacení svého či druhých, např. při práci na táborech nebo

v nejrůznějších občanských iniciativách, letních univerzit atp. Jde o to na sobě zapracovat a stát se tak silnějším pro svou práci a pro vztahy s druhými lidmi. Zkrátka napomoci příležitosti a třeba si přinést nový nápad, myšlenku, prostě impuls, který by určitě dokázal obohatit práci v naší organizaci. Často i nespokojenost je hnacím motorem nových nápadů. Důležité je mít plán – něco chci a nějakým postupem se k tomu cíli chci také dostat. Plán bez činnosti je zbytečný a činnost bez plánu je zhoubná.

A jestli se vám zdá, že svět je šedivý, nevlídný a že jste obklopeni omezenými a neochotnými

lidmi, kteří se nechtějí anebo možná jenom neumějí pohnout o krok dál, ...zastavte se na chvíli. Zhluboka se nadýchnete a zkuste přeladit. Anebo naladit. Naladit svoji anténu na pozitivní frekvence, na lidi, kteří chtějí něco tvořit, měnit k lepšímu, kteří krácejí dopředu, i když je cesta „zarubaná“ a zasypaná.

Sbírejte proto nápady, potkávejte fajn lidi a podělte se s námi o zážitky. Přeji nám všem hodně inspirace a krásné léto.

Ing. Jana Štrejnová, redakce Novin ČČK ■

Zasedání komor ČČK

V dubnu 2008 se uskutečnila zasedání obou Komor ČČK, na jejichž programu bylo především projednání písemných materiálů předkládaných na květnové Shromáždění delegátů ČČK.

Česká komora se na svém zasedání sešla v Praze dne 5. dubna 2008 za řízení své předsedkyně a první viceprezidentky ČČK JUDr. Jany Lexové, která účastníky také informovala o jednání Výkonné rady ČČK. S činností Úřadu ČČK seznámil jeho ředitel JUDr. Jiří Procházka. Prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D. informoval o sociálním projektu pro OS ČČK, které jsou zaregistrovány k poskytování služeb ve smyslu zákona č. 108/2006 Sb. a dále hovořil o potřebě

přesvědčovat mladé dárce krve k bezpříspěvkovému dárcovství.

Moravskoslezská komora ČČK uskutečnila své zasedání v Přerově dne 19. dubna 2008. Jednání řídil její předseda a druhý viceprezident ČČK Adolf Štastný. Prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D. a ředitel Úřadu ČČK JUDr. Jiří Procházka se zde ujali stejné agendy jako na zasedání České komory ČČK.

Shromáždění delegátů ČČK

Nejvyšší orgán Českého červeného kříže – Shromáždění delegátů ČČK se sešel na svém výročním zasedání 24. května 2008 v Praze. Prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D. seznámil

účastníky zasedání se Zprávou o stavu společnosti ČČK a úvodním slovem k předkládaným písemným materiálům předneseným ředitelem Úřadu ČČK JUDr. Jiřím Procházkou. Zprávu Dozorčí rady ČČK přednesla její předsedkyně Stanislava Klicmanová-Maříková.

Poté v souladu se Stanovami ČČK delegáti projednali a schválili Výsledky činnosti ČČK za rok 2007, Zprávy kolektivních členů ČČK, Výsledky hospodaření ČČK za rok 2007, Plán činnosti na rok 2008 – 2009 a Rozpočet ČČK na rok 2008. Ve schváleném usnesení byla členům ČČK uložena povinnost zakoupení si mimořádné známky ČČK v hodnotě 10 Kč a dále zde byly konkretizovány úkoly na další období především pro OS ČČK.

Světový den Červeného kříže – setkání v Senátu

Historie Českého červeného kříže zapsala další stránku tradice setkání při příležitosti Světového dne Červeného kříže. Letos se již podeváté konalo slavnostní vyvrcholení těchto oslav. Na každoroční setkání s těmi, kteří přijeli převzít pamětní Poděkování za dlouholetou obětavou práci bylo dne 12. května 2008 připraveno navýsost důstojné prostředí v historických prostorách Jednacího sálu Senátu ve Valdštejnském paláci. Akce se konala pod záštitou předsedy Senátu Parlamentu ČR MUDr. Přemysla Sobotky, jehož osobní účast i pronesených slov k přítomným si velice vážíme.

Poté přednesl projev prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D., který spolu s ředitelem Úřadu ČČK JUDr. Jiřím Procházkou předávali ocenění a vyznamenání. Mezi těmi, kterým se letos dostalo ocenění jsou i partnerské národní společnosti ze Slovenského červeného kříže a ze Zemského spolku Hessensko Německého červeného kříže. Přivítali jsme generální sekretářku Slovenského ČČK Mgr. Zuzanu Rosiarovú Kesegovou a ředitelku vnitřních a vnějších vztahů ústředního sekretariátu

Slovenského ČČK Mgr. Máriu Mišovičovou. Zástupce Zemského spolku Hessensko Německého ČČK zde reprezentovali prezidentka spolku paní Hannelore Rönsch, generální sekretář pan Thomas Klemp a delegát pro spolupráci pan Roland Albert.

V průběhu tohoto slunečného pondělního dopoledne se na pražskou Malou Stranu sjížděli pozvaní hosté, aby zasedli do sálu vybudovaného v prostorách bývalé konírny Valdštejnského paláce. Slavnostní setkání bylo zvláště významné pro šest

z přítomných, kteří obdrželi nejvyšší vyznamenání ČČK – Medaili Alice Masarykové. Letos se této pocty dostalo Prof. MUDr. Jiřímu Zámečníkovi, Dr.Sc., Josefu Špachmanovi, Soně Matouškové, Marii Sidorové, Janě Peterkové a Ivanu Mitanovi. Předáváním tohoto vyznamenání byl účasten i předseda Senátu MUDr. Přemysl Sobotka.

Možná jen někteří, dost možná, že všichni z těch, kteří si tento rok odvezli ocenění za svou práci pro Červený kříž si uvědomili, co pro ně vlastně tento slavnostní akt znamená. Podmínky členství v naší organizaci jsou nastaveny pro širší veřejnost, ale ocenění se dostane jen vybraným, a tak to má být.

Zbývá snad jen dodat, že ceremonii moderovala Ing. Jana Štrejnová, vedoucí Úseku vnitřních vztahů Úřadu ČČK, součástí akce bylo také kulturní vystoupení, o které se postaral dětský pěvecký soubor Claireton Chorale z Prahy 9 - Klánovic. Všem oceněným blahopřejeme!

Ing. Jana Štrejnová ■

Pojďte s námi do ZOO!

Český červený kříž se již pátým rokem zapojil spolu s další více než 25ti evropskými národními společnostmi Červeného kříže do evropské kampaně „Bezpečnost dětí na silnicích“. Při příležitosti této kampaně pořádá ČČK řadu akcí, které jsou s tematikou bezpečnosti na silnicích spojeny a které jsou vždy koncipovány tak, aby zahrnovaly jak odbornou část, tak doprovodný program. Letos byly akce pořádané ČČK obohaceny o možnosti vyzkoušet si jízdu v tzv. „alkokáři“, která umožňuje řidiči v reálném čase simulovat jízdu pod vlivem alkoholu či v bezpečí reálného 3D prostředí si zkusit v tzv. „driving simulator“ zvládnout situace, se kterými se řidič může setkat v běžném provozu. K dispozici byly návštěvníkům pořádaných akcí i speciální brýle „alcovision“, se kterými po jejich nasazení ve střízlivém stavu může každý, kdo projeví zájem, zažít stav jako při 0,7 – 2,0 promile alkoholu v krvi.

Tyto zajímavé „vymoženosti techniky“ poskytl ČČK společnost TOP 25 ve spolupráci s generálním partnerem evropské kampaně společností TOYOTA.

Cílem všech akcí spojených s kampaní je připomenout veřejnosti, jak je důležité mít alespoň v povědomí základní informace, týkající se např. předlékařské první pomoci, základních zásad bezpečnosti na silnicích (např. dětské zadržné systémy) či seznámit návštěvníky s informacemi, týkajícími se správného vybavení lékárníček.

Při příležitosti výše uvedené kampaně a Světového dne Červeného kříže pořádal Úřad ČČK a OS ČČK Praha 9 dne 10.5.2008 v Zoologické zahradě v Tróji akcí s názvem „Pojďte s námi do ZOO!“. Dalšími významnými partnery, kteří se na akci

podíleli, byla především společnost TOYOTA MOTOR Czech spol. s r.o., ZOO Praha a dále pak HARTMANN-RICO a.s. a Alík Dětský internet. Účastníci měli možnost shlédnout zajímavé ukázky předlékařské první pomoci, práci psůvodů či ukázky záchranářské techniky. Na všechny čekali různé soutěže a zajímavé ceny. Průvodci celého dne byli Magdalena Reifová, Michaela Dolinová, Eva Čerešňáková a Petr Vacek. Jako hosté vystoupili také režisér Zdeněk Troška, který uspořádal i autogramiádu či herec divadla ABC a kouzelník Roman Štabrnák. Hudební produkci zajistila kapela Tommband se zpěvákem Hynkem Tommem a Míšou Noskovou, kterou znají diváci ze soutěže Superstar.

Jdeme dát krev: policisté - hasiči

Dne 22. dubna 2008 ve 12.00 hodin byla odstartována akce „Jdeme dát krev: policisté – hasiči“.

Iniciátory akce, která probíhala do 22.5.2008, byl Nezávislý odborový svaz PČR, Český červený kříž, Zdravotní pojišťovna MV ČR a společnost Nef de Santé. Cílem akce bylo nejen podpořit myšlenku bezplatného dárcovství krve a získat touto cestou nové dárce krve, ale také ukázat veřejnosti, že policisté a hasiči jsou ochotní udělat něco navíc nad rámec svých pracovních povinností, což mnozí z nich činí v oblasti bezplatného dárcovství krve již léta, nicméně je dobře toto veřejnosti připomenout.

Slavnostního zahájení akce a tiskové konference, které proběhly ve Fakultní Thomayerově nemocnici se zúčastnil ministr vnitra Ivan Langer, policejní prezident Oldřich Martinů, předseda Nezávislého

odborového svazu PČR Milan Štěpánek, prezident Českého červeného kříže Marek Jukl, generální ředitel Zdravotní pojišťovny MV ČR Jaromír Gajdáček, ředitel společnosti Nef de Santé Roman Ceman, náměstek GŘ HZS ČR František Zadina a tiskový mluvčí GŘ HZS Petr Kopáček. Tiskovou konferenci zahájila a provázela sl. Eva Čerešňáková.

Tato akce probíhala nejen v Praze (Transfúzní oddělení Fakultní Thomayerovy nemocnice, Všeobecné fakultní nemocnice, Ústřední vojenské nemocnice a Fakultní nemocnice Královské Vinohrady), ale i na dalších 18 transfúzních odděleních po celé republice.

Zlaté kříže v Praze

První letošní předávání Zlatých křížů se uskutečnilo v Praze v hotelu Olšanka. Celkem bylo uděleno 100 Zlatých křížů, z toho 82 Zlatých křížů 2. třídy a 18 Zlatých křížů 1. třídy.

Slavnostní zahajovací projev přednesl RNDr. Marek Jukl – prezident ČČK. Přítomné také pozdravil radní Magistrátu hl. m. Prahy Mgr. Milan Pešák a předseda Společnosti transfúzního lékařství MUDr. Vít Řeháček. Slavnostní akcí provázela 1. Česká vicemiss 2007 sl. Eva Čerešňáková. Předávání ocenění se dále, kromě zástupců Úřadu ČČK, také účastnila zástupkyně VZP Jana Strouhalová.

Vyvrcholením společenské akce bylo hudební vystoupení paní MgA. Magdaleny Bílkové Tůmové a jejich kolegyně, které společně přednesly nejen skladby komponované pro flétnu, ale i skladby a písně komponované pro hru na speciální tzv. Nechanickou harfu.

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Pomoc nejmenším

Bezpečnost dětí je téma, které neztrácí na důležitosti. Pro karlovarský Červený kříž je to problém, kterému se věnuje soustavně. Nyní pro děti předškolního věku z mateřské školy v Mozartově ulici připravil dopolední přednášku o první pomoci s názvem *Pomoc kamarádovi*.

Děti si vyzkoušely své znalosti, schopnosti, dovednosti a rychlost v poskytování první pomoci. Vyzkoušely si čísla tísňového volání a objasni-

ly si, kdy je používat. Nechyběly ani praktické ukázky na dvou resuscitačních modelech nazvaných Baby Anne a Little Anne. Všech 22 dětí si prakticky procvičilo nepřímou srdeční masáž a záklon hlavy.

Nechyběly ani varovné obrázky, jak to končí, když se bezpečné chování podcení.

Děti si vedly velmi dobře. Pro mnohé to může být překvapující, ale znaly i vybavení lékární-

ničky první pomoci. Za tyto znalosti patří velké poděkování jejich učitelkám – Jitce a Lence.

Jak je při těchto akcích obvyklé, ani tentokrát si děti neodnesly jen nové znalosti. Každý obdržel drobný dárek jako pozornost a připomínku na tento den.

Věra Sládková,
ředitelka OS ČČK Karlovy Vary ■

Víkend první pomoci pro dobrovolné hasiče

Neveselý, ale o to poučnější průběh měl kurz první pomoci, kterou karlovarský Červený kříž uspořádal pro dobrovolné hasiče.

Na začátku května využily dobrovolné jednotky požární ochrany z Chodova nabídku, kterou umožnilo schválení učebních osnov. Kurz první pomoci proběhl v místním výukovém středisku

a v jeho závěru hasiči úspěšně absolvovali písemný test a obdrželi mezinárodní průkaz o absolvování školení platný na čtyři roky.

Od proškolených dobrovolných hasičů lze očekávat vyšší kvalitu při poskytování první pomoci za standardních i mimořádných situací, protože při případném selhání životních funkcí jsou většinou první v záchraně postižených osob.

Nejdůležitějšího poučení se ale dočkali, když odborníci namaskovali figuranty a umístili je tak, že byli k nerozeznání od opravdu zraněných lidí. Zkrvavený muž, žena, ležící bezmocně pod autem... Hruzostrašná podívaná, které kolemjdoucí jen nezáčastněně přihlíželi, případně si ji fotili. Člověk může jen doufat, že ti samí lidé nepůjdou kolem, až někdo bude doopravdy zraněný.

Věra Sládková,
ředitelka OS ČČK Karlovy Vary ■

Úctyhodná životní jubilea

Paní Josefína Šubiková, členka MS ČČK Duchcov se narodila v roce 1908 v Horní Marykově na Slovensku. V 1. světové válce ji zahynul tatínek a tak se maminka měla co ohánět, aby rodinu uživila. Když si ji namluvil manžel Ondřej Šubika, přestěhovali se do Čech. Napřed to byly Radnice, Vinoř, Horní Počernice, pak Třdlovka a nakonec osada Pokrok. Poslední obě bydliště v důsledku důlní činnosti byly zbourané a ona se spolu s ostatními obyvateli v roce 1985 přestěhovala do Duchcova do nového panelákového sídliště. Dnes žije v Domově důchodců v Bystranech u Teplíc. V říjnu 2005 ji zemřel jediný syn Ondřej. Přesto nezatrpkla a stejně jako celý život, dál si udržovala duševní činnost hlavně písničkami, kterých zná stovky. Blahopřejeme!

Jen o několik měsíců mladší máme jubilanťu v MS ČČK Sídliště Vyšný na Českokrumlovsku. Paní Anna Navrátilová oslaví své sté narozeniny v červnu 2008. Členové a výbor MS ČČK ji blahopřejí a do dalších let přejí hodně zdraví.

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Téma: Propagace akcí a tiskové zprávy III

Tisková konference

Zvláštním tématem jsou tiskové konference (TK), které pořádáme (svoláváme) při opravdu výjimečné události vzbuzující zájem řady novinářů. Výhodou je, že informace podáme najednou všem. Oznámit její konání je opět vhodné asi 14 dní předem formou TZ s uvedením názvu (témata), data, času a místa konání. Asi pět dní předem pozvánku zopakujte s přídatnými podrobnostmi.

Jako místo konání můžete zvolit sídlo organizace, po domluvě prostory města (obce, kraje) nebo vhodný salonek restaurace či kavárny. Je vhodné, aby místo bylo dobře přístupné (autem, MHD, pěšky), klidné, s možností občerstvení. Z vybavení nemají chybět židle, hodí se stoly, může být nutné ozvučení nebo audiovizuální technika. Místo vybírejte s ohledem na typ TK a předpokládaný počet účastníků.

Trvání TK je většinou do 30 minut, základní informace mají novináři dostat navíc i písemně, nejlépe spolu s obecnějšími informacemi o ČČK a jeho činnostech, případně i pozvánkami na další akce. Je vhodné připravit drobné občerstvení (káva, čaj, neslazená minerálka, dva obložené chlebičky na osobu...) a drobné informační a propagační předměty s „logem firmy“ (propiska, zápisník, kalendář, informační letáčky...).

Nemusím snad připomínat, že je nutné klást důraz na výběr osoby, která bude TK vést (řídít), podávat základní informace či odpovídat na dotazy i na výběr dalších osob reprezentujících akci i pořadatele.

Nezapomeňte!

- kontakt s novináři je nejlepší osobní
- všichni novináři mají špatnou paměť, opakováním proto nic nezkažíte
- každá následující zpráva musí obsahovat něco navíc

- informace dávkujte po kapkách, postupně je gradujte, přidávejte podrobnosti
- snažte se zaujmout, vyzdvihněte, čím je akce zajímavá a přínosná pro veřejnost
- vyzdvihněte tradici akce, předešlé úspěchy u veřejnosti
- pokud má nad akcí záštitu známá osobnost, zdůrazněte to
- redakce občas vybírají z několika akcí, kterých se zúčastní, častěji ale „nemají do čeho píchnout“
- čím více novinářům jejich práci zjednodušíte, tím méně toho popletou a tím raději budou o vaši akci informovat
- nebojte se novinářů, jsou to taky lidé (občas)

Tak hodně štěstí!

Bc. Lukáš Pochylý,
žurnalista a PR poradce ■

Stačilo by pár řádků

Slovo válka vyvolává v každém automaticky představy destrukce, utrpení, zoufalství. Zničená města, zničené životy, prázdná místa u rodinných stolů. Ať už se jedná o mezinárodní konflikt, boje v rámci jednoho státu, ať už při ní protečou potoky krve nebo má spíše podobu napjaté situace, kdy potoky krve každou chvíli mohou vyprýštit, vždy je jedním z důsledků řada rozdělených rodin, kdy jeden nebo více členů rodiny ztratí kontakt s ostatními a často ani po skončení konfliktu se mu nedaří spojení znovu navázat.

I v případě rodiny Holých byla důvodem rozdělení válka, tentokrát ta „studená“, která nebyla tak ničivá jako obě světové války, ale přesto ošklivě poznamenala větší část druhé poloviny dvacátého století. Evropu rozdělovala železná opona, vztahy mezi státy z opačných táborů byly napjaté. Vzájemná komunikace mezi obyvateli východního bloku a Západu byla problematická. Některým se „ztrácela“ korespondence, někteří raději nepsali vůbec, aby svým příbuzným či přátelům nezpůsobili komplikace ze strany úřadů, problémy v zaměstnání či ve studiu.

I pan Radek Holý, který roku 1969 jako 29letý odešel do západního Německa za štěstím a svobodou, domů raději nepsal. Do Německa se dostal v rámci podnikové dovolené. Z té se již do Československa nevrátil a od té doby o něm doma neměli naprosto žádné zprávy. S tím

se ovšem jeho maminka nemínila smířit. Po letech marného doufání, že snad od syna dostane někdy alespoň pohlednici, vzala v roce 1976 situaci do svých rukou a rozhodla se, že jej tedy zkusí najít a napíše mu sama.

Se žádostí o pátrání po synovi se obrátila na Červený kříž. Ten skutečně také zjistil adresu Radka Holého v Berlíně a sdělil jí paní Holé. Když však paní Holá na berlínskou adresu poslala synovi dopis, vrátilo se psaní zpět neotevřené. Syn již bohužel na adrese nebydlel. Další adresu se zjistit nepodařilo. Možná se Radek novým životem v cizí zemi protloukal jak se dalo a řádně registrované stálé místo pobytu bylo pro něj do jisté míry nadstandardem. Paní Holé tak nezbyvalo než doufat, že se syn přeci jen časem ozve sám. Nebyla konečně sama, zbyla jí v Čechách ještě dcera Anna.

Rádi bychom napsali, že nakonec všechno dobře dopadlo a že jednoho dne našla paní Holá ve schránce dlouho očekávaný dopis z Německa. Nic takového se ale nestalo. Paní Holá se se synem již nikdy neshledala. Zemřela, aniž se dozvěděla, jak se synovi daří, zda má rodinu, proč vlastně nikdy nenapsal, jestli vůbec žije a je zdravý...

Další pokus o obnovení kontaktu učinila Anna. Jí bratr samozřejmě scházel stejně jako matce. V roce 1989 se obrátila na Červený kříž se žádostí o nové pátrání. Výsledek pátrání však

bohužel nepřinesl nic nového. Jediná zjistitelná adresa byla ta stará berlínská, na které již Radek dávno nebydlel.

O tom, že ani po letech se v rodině Holých na Radka nezapomnělo, svědčí nová žádost o pátrání po Radkovi, s níž se Anna na Červený kříž obrátila loni. Protože od předchozího pátrání uběhla již řada let, během nichž se mohlo mnoho změnit, Červený kříž znovu zahájil pátrání. Bylo dosti pravděpodobné, že Radek, touto dobou již zřejmě spíše usedly pán, snad již nějakou stálou adresu mít bude. Pokud tedy žije a je stále v Německu....

A tentokrát najednou vše vypadalo tak snadné. Během několika měsíců jsme mohli paní Anně dát zprávu, že její bratr žije již několik let v jednom berlínském domově důchodců, a samozřejmě jsme jí dali adresu, kam může bratřovi psát. Jemu již bohužel zdravotní stav psát nedovoluje. Ale hlavně je, že se nakonec našel. A proč vlastně celá ta léta neposlal domů ani řádek? To nevíme, ale Anna to touto dobou již možná ví. Nedávno nám totiž napsala, že se spojila se sociální pracovnící dotyčného domova důchodců a dozvěděla se od ní více informací o Radkově zdravotním stavu a že bratra brzy pojedje navštívit.

Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK ■